

- (ii) sám rozhodol o prípustnosti žaloby Slovenskej republiky a vrátil vec Všeobecnému súdu na rozhodnutie o dôvodnosti žaloby a
- (iii) zaviazal Európsku komisiu na náhradu trov konania.

Ak by však Súdny dospel k záveru, že nemá dostatok informácií potrebných na konečné rozhodnutie o námietke neprípustnosti Komisie, Slovenská republika subsidiárne navrhuje, aby Súdny dvor:

- (i) úplne zrušil uznesenie Všeobecného súdu zo 14. septembra 2015 vo veci T-779/14 *Slovenská republika/Európska komisia*, ktorým Všeobecný súd zamietol žalobu Slovenskej republiky o neplatnosť podanú na základe čl. 263 Zmluvy o fungovaní Európskej únie voči rozhodnutiu Európskej komisie, obsiahnutému v jej liste z 24. septembra 2014, ktorým Európska komisia požaduje od Slovenskej republiky sprístupnenie finančných prostriedkov zodpovedajúcich strate tradičných vlastných zdrojov, ako neprípustnú;
- (ii) vrátil vec Všeobecnému súdu na rozhodnutie o prípustnosti žaloby Slovenskej republiky, ako aj na rozhodnutie o dôvodnosti žaloby a
- (iii) zaviazal Európsku komisiu na náhradu trov konania.

### **Odvolicie dôvody a hlavné tvrdenia**

Na podporu svojho odvolania Slovenská republika uvádza dva odvolacie dôvody:

1. V rámci prvého odvolacieho dôvodu Slovenská republika namieta, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, a to pokiaľ ide o (i) povahu požadovaných finančných prostriedkov a uplatniteľnosť právnych aktov týkajúcich sa vlastných zdrojov a súvisiacej judikatúry, (ii) kritérium existencie právomoci inštitúcie pri posúdení napadnuteľnej povahy žalovaného aktu a (iii) prístup k súdu a naliehavosť situácie.
2. Subsidiárne, v rámci druhého odvolacieho dôvodu Slovenská republika namieta, že Všeobecný súd napadnuté uznesenie nedostatočne odôvodnil, a to pokiaľ ide o (i) povahu požadovaných finančných prostriedkov a uplatniteľnosť právnych aktov týkajúcich sa vlastných zdrojov a súvisiacej judikatúry a (ii) prístup k súdu a naliehavosť situácie, čo potvrdzuje aj to, že použil (iii) vhodné odôvodnenie v skutkovo odlišných prípadoch.

---

### **Žaloba podaná 17. novembra 2015 – Európska komisia/Česká republika**

**(Vec C-606/15)**

(2016/C 027/26)

Jazyk konania: čeština

### **Účastníci konania**

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: Z. Malůšková, J. Hottiaux, splnomocnené zástupkyne)

Žalovaná: Česká republika

### **Návrhy žalobkyne**

Žalobkyňa navrhuje, aby Súdny dvor

— určil, že Česká republika si tým, že

— zverila vyšetrovaciemu orgánu úlohu dozoru nad železničným systémom, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 19 ods. 1 smernice 2004/49/ES,

- nezaistila, aby vyšetrovací orgán zahájil vyšetrovanie najneskôr do jedného týždňa po prijatí hlásenia o nehode alebo incidente, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 21 ods. 3 smernice 2004/49/ES,
  - nezaistila, aby bola záverečná správa o vyšetrovaní zaslaná príslušným stranám uvedeným v článku 22 ods. 3 smernice 2004/49/ES, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 23 ods. 2 smernice 2004/49/ES,
  - nezaistila, aby vyšetrovací orgán určil bezpečnostné odporúčania bezpečnostnému orgánu, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 25 ods. 2 prvej vety smernice 2004/49/ES,
  - nestanovila povinnosť bezpečnostného orgánu prijať opatrenia na to, aby zaistil, že bezpečnostné odporúčania budú primerane zohľadnené a uplatnené, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 25 ods. 2 druhej vety smernice 2004/49/ES,
  - nestanovila povinnosť bezpečnostného orgánu informovať aspoň raz do roka vyšetrovací orgán o opatreniach prijatých alebo plánovaných na základe bezpečnostného odporúčania, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 25 ods. 3 smernice 2004/49/ES.
- zaviazal Českú republiku na náhradu trov konania.

### Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby predkladá žalobkyňa nasledujúce tvrdenia:

Česká republika do 30. júna 2015, keď uplynula lehota stanovená v odôvodnenom stanovisku, neoznámila žiadnu zmenu vnútroštátnych právnych predpisov, ktorá by zaistila ich súlad s článkom 19 ods. 1, článkom 21 ods. 3, článkom 23 ods. 2 a článkom 25 ods. 2 a 3 smernice 2004/49/ES <sup>(1)</sup>.

<sup>(1)</sup> Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/49/ES z 29. apríla 2004 o bezpečnosti železníc spoločenstva a o zmene a doplnení smernice Rady 95/18/ES o udeľovaní licencií železničným podnikom a smernici 2001/14/ES o pridelovaní kapacity železničnej infraštruktúry, vyberaní poplatkov za používanie železničnej infraštruktúry a bezpečnostnej certifikácii (Smernica o bezpečnosti železníc), Ú. v. EÚ L 164, s. 44; Mim. vyd. 07/008, s. 227.

---

### **Odvolaie podané 17. novembra 2015: Panasonic Corp. proti rozsudku Všeobecného súdu (tretia komora) z 9. septembra 2015 vo veci T-82/13, Panasonic Corp. a MT Picture Display Co. Ltd/ Európska komisia**

**(Vec C-608/15 P)**

(2016/C 027/27)

Jazyk konania: angličtina

### Účastníci konania

Odvolaiteľka: Panasonic Corp. (v zastúpení: R. Gerrits, advocaat, M. Hoskins QC, M. Gray, Barrister)

Ďalší účastníci konania: Európska komisia, MT Picture Display Co. Ltd

### Návrhy odvolaiteľky

- zrušiť rozsudok a uznesenie Všeobecného súdu: (i) v rozsahu, v akom rozsudok konštatuje, že rozhodnutím Komisie C (2012) 8839 final z 5. decembra 2012, týkajúcim sa konania podľa článku 101 ZFEÚ a článku 53 Dohody o EHP (vec COMP/39.437 – Elektrónky pre obrazovky televízorov a počítačov) nebolo porušené právo na obhajobu a právo byť vypočutý v období pred 10. februárom 2003 spoločnosti Panasonic; a (ii) v rozsahu, v akom nebol v plnom rozsahu alebo čiastočne zrušený záver v článku 1 ods. 2 písm. c) a e) rozhodnutia, že sa spoločnosti Panasonic a MTPD podieľali na protiprávnom konaní v období od 1. apríla 2003 do 12. júna 2006,